

வெ. இறையன்பு படைப்புகளில் காணலாகும்

சமகாலப் பெற்றோர்கள் குறித்தானச் சிந்தனைகள்

Reflections on Contemporary Parent's found in the Works of V. Iraianbu

விக்னேஷ்குமார்.பா, தமிழ்த்துறை, எஸ்.ஏ.கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
சென்னை-600 077, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Vignesh Kumar.P, Department of Tamil, S.A. College of Arts and Science,
Chennai-600 077, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1773-6579>

DOI: 10.5281/zenodo.18383033

Abstract

Parents Introduction In the education of children, the role of parents is as crucial as that of teachers. Parents must themselves practise good habits first and then inculcate the same in their children. They should also recognize and nurture the unique talents inherent in their children, thereby instilling confidence in them. It is this confidence that ultimately leads them towards success. In this context, V. Irai Anbu is a contemporary writer who consistently expresses perceptive views on education and modern-day parenting through his works. This paper seeks to examine how he presents his reflections on contemporary parents in his writings.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

குழந்தைகள் கல்வி கற்பதில் ஆசிரியர்களைப் போன்று பெற்றோர்களின் பங்கும் முக்கியமானது. பெற்றோர்கள் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை முதலில் தான் கடைப்பிடித்து அதனைப் பிள்ளைகளுக்கும் கற்றுத்தர வேண்டும். அத்துடன் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் காணப்படும் தனித்திறமைகளை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களிடம் தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்நம்பிக்கையே அவர்களை வெற்றி பெறச் செய்யும். அவ்வகையில் சமகாலத்தில் கல்வி குறித்தும், சமகாலப் பெற்றோர்கள் குறித்தும் தன்னுடைய படைப்பின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி வருபவர் வெ. இறையன்பு. அவர் தன்னுடைய படைப்புகளில் சமகாலப் பெற்றோர்கள் குறித்தானச் சிந்தனைகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதைப் பற்றி ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Keywords: Parents, Children, Education, Success, Examination, Marks, பெற்றோர், குழந்தைகள், கல்வி, வெற்றி, தேர்வு, மதிப்பெண்.

முன்னுரை

அறியாமை என்பதை அகற்றுவதாக கல்வி உள்ளது. அத்தகைய கல்வியை ஆசிரியர் நன்கு பாடம் நடத்தினாலும், மாணவர்கள் கற்கும் தன்மையைப் பொருத்து பாடமானது அவரது மனதில் பதியும். ஆசிரியரின் கடமை பாடம் நடத்துதல், மாணவரின் கடமை அதனை நன்கு கவனித்தல். எனவே மாணவர்கள் தங்களது பெற்றோர் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத்தங்களைகல்விகற்க அனுப்புகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்தாலே கவனமாகப் படிப்பர். அக்கல்வியினை ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் மாணவர்களின் மனதில் திணிக்காது பக்குவமாக எடுத்தியம்புதலே பயன் தரும். அத்தகைய கல்வி குறித்தும், சமகாலப் பெற்றோர்கள் குறித்தும் வெ. இறையன்பு தன்னுடைய படைப்புகளில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதைப் பற்றி இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

பெற்றோர்கள்

ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தமது குழந்தைகளுக்கு முதல் ஆசிரியர்கள் ஆவர். அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு நற்பண்புகளைச் சொல்லித் தர வேண்டும். இவ்வாறு சொல்லி வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் அனைவரிடமும் பண்புடையவர்களாகப் பழகுவர். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளிடம் உள்ள தனித் திறமைகளை மேம்படுத்த ஊக்குவிப்பதுடன், அவர்கள் எளிமையான வேலைகளைச் செய்வதற்குக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதனுடன் பிறரிடம் எவ்வாறு பழக வேண்டும். தூய்மையான ஆடைகளை அணிய வேண்டும். சமுதாய அக்கறை. சமுதாயத்துடனான நல் இணக்கம். அனைவரிடமும் அன்பு செலுத்துதல் என்பன போன்ற பண்பு நலன்களைக் கற்றுத்தர வேண்டும். குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு பெற்றோர்களுக்கு உண்டு. குழந்தைகள் பள்ளிக்குப் போகமாட்டேன் என்று சொன்னாலும் அவர்களிடம் அன்பாக எடுத்துச் சொல்லி பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதைப் பாரதிதாசன்,

“தலைவாரிப் பூசுதுடி உன்னைப் பாடசாலைக்குப்

போ வென்று சொன்னாள் உன் அன்னை” (பாரதிதாசன் கவிதைகள்)

என்கிறார். மலை வாழை போன்ற சிறப்புடைய கல்வியைக் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் திகழவேண்டும்.

பெற்றோர்களின் எதிர்பார்ப்பு

பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் நன்றாகப் படித்து அதிக மதிப்பெண் பெற வேண்டும் என்று நினைத்தல் சரி என்றாலும், அத்தகைய மதிப்பெண்ணைக் குறுக்கு வழியில் எடுத்தாலும்; அதனைக் கொண்டு ஒரு வேலை வாங்கி விடலாம் என்று சமகாலப் பெற்றோர்கள் எண்ணுகிறார்கள். இது ஆரோக்கியமான சமுதாயம் அமைவதற்கு வழி

வகுக்காது. இவ்வாறு கருதுபவர்களை இறையன்பு அவர்கள்,

“பெற்றோருக்கு ஏகப்பட்ட எதிர்பார்ப்பு

பள்ளி அவர்களை மேதைகளாக்க வேண்டும்

குறுக்கு வழிகளிலாவது

மதிப்பெண்களைப் பெற்று அவர்கள்

மகத்தான பணிகளை

அடைந்துவிட வேண்டுமென்று அவா.

காலைச் சாப்பாட்டிலேயே

மகன் வளர்ந்து விட வேண்டுமென

அதிகப்படியான பதார்த்தங்களைத்

தொண்டையில் திணித்தால்

வளர்ச்சி வராது;

வாந்தி தான் வரும்.”

(வைகை மீன்கள், பக்.133இ134)

என்கிறார். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் நல்ல வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணுவது சரி. ஆனால் காலை உணவு மட்டுமே போதும் அதனைத் தின்றே தன் குழந்தை வளர்ந்து விட வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள், அதிகப்படியான உணவினைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் வராது மாறாக வாந்தி தான் வரும். அதனைப் போல பெற்றோர்கள் மதிப்பெண்களையே மதிப்பு என்று கருதி குழந்தைகளிடம் அதிகப்படியான சுமைகளைத் திணிப்பதால் அவர்களுக்குக் கல்வி கசப்பாகவே உள்ளது. மாறாக நல்ல மதிப்பெண் எடுக்க அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதுவே அவர்களுக்குக் கல்வியில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும்.

சமகாலப் பெற்றோர்

தற்காலத்தில் பெற்றோர்களின் எண்ணம் அனைத்தும் தன் குழந்தை அதிக மதிப்பெண் வாங்க வேண்டும் என்பதே. அதற்காக அவர்களை காலை முதல் இரவு தூங்கும் வரை தொடர்ந்து படிக்கச் செய்கிறார்கள். இது குழந்தையின் ஆரோக்கியத்திற்கு வழிவகுக்காது. சமகாலத்தில் பெற்றோர்; பணம் செலுத்தி தன் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் முதன்முதலில் தனது குழந்தைக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியருக்குப் பெற்றோர் செல்வத்தினைக் கொடுத்தனர் என்பதை சீவகசிந்தாமணி,

“அரும்பொனு மணியு முத்துங் காணகமுங் குறுணியாகப்

பரந்தெலாப் பிரப்பும் வைத்துப் பைம் பொன் செய் தவிசினுச்சி

இருந்து பொன்னோலை செம்பொனாசி லெழுதி யேற்பத்

திருத்துபொற் கண்ணியாற்குச் செல்வியைச் சேர்த்தினாரே.”
(சீவகசிந்தாமணி, பாடல்.369)

என்னும் வரிகள் சீவகனின் வளர்ப்பு பெற்றோர், ஆசிரியர் அச்சணந்திக்குப் பொன்னும் மணியும் கொடுத்தனர் என்றும். சீவகன் பொன்னோலையில் பொன்னாலாகிய எழுத்தாணி கொண்டு எழுதி தன் கல்வியைத் தொடங்கினார் என்கிறது.

சமகாலத்தில் தன் குழந்தை நன்றாகப் படிக்க வேண்டும், நன்றாகத் தேர்வு எழுத வேண்டும் என்பதே பெற்றோர்களின் எண்ணமாக உள்ளது. இதனால் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பதிலாக பெற்றோர்களே தேர்வு எழுதுவதற்கும் தயார் நிலையில் உள்ளனர். இதனை இறையன்பு,

“வாய்ப்பு கொடுத்தால்

குழந்தைகளுக்குப் பதிலாகப்

பெற்றோரே தேர்வு எழுதவும்

தயாராக இருக்கிறார்கள்.

மகன்களின்

மதிப்பெண் குறையக் குறைய அவர்கள்

இதயத்துடிப்பு அதிகரிக்கும்

நாடித் துடிப்பு குறையும்.

நிர்வாகம் அடிக்கடி தரும் நெருக்கடி வேறு

ஒவ்வோர் ஆண்டும்

மாநில அளவில் சாதனை புரிய வேண்டுமென

நிர்வாகம் தருகின்ற நிர்பந்தம்.”

(வைகை மீன்கள், ப.134)

என்னும் வரிகள் குழந்தைகளின் மதிப்பெண் குறைந்தால் பெற்றோர்களின் நாடித் துடிப்பு குறைகிறது என்பதையும் நிர்வாகமும் குழந்தைகள் மாநில அளவில் சாதனை புரிய வேண்டும் என்பதற்காக, கல்வியை மாணவர்களின் மனநிலையை உணராது அவர்களிடம் திணிக்கிறது என்கிறார்.

இவ்வாறு மாணவர்களுக்குக் கல்வியைத் திணிப்பதால் எந்த ஒரு பயனுமில்லை. ஒவ்வொரு குழந்தையும் தங்களின் தனித் திறமைக்கு ஏற்ப மதிப்பெண் பெறுவர். பெற்றோர்கள் குழந்தைகளிடம் கல்வியைத் திணிக்காது அவர்கள் நன்றாகப் படிக்கிறார்களா என்பதைக் கவனித்தாலே போதும் தேர்வில் நல்ல மதிப்பெண்களைக் குழந்தைகள் பெறுவர். தேர்வு முடிந்தவுடன் தர அட்டைகளைக் குழந்தைகள் பெற்றோர்களிடம் காட்டும்போது மதிப்பெண்ணைப் பார்த்து அவன் அதிக மதிப்பெண் பெற்றுள்ளான் நீ ஏன் அதிக மதிப்பெண் பெறவில்லை என்று கோபப்படும் பெற்றோர்கள்

மதிப்பெண்களில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாது அவர்களது திறமையிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அத்துடன் எவ்வளவு கற்றிருந்தாலும் அவனிடம் ஒழுக்கம் இல்லை எனில் எந்த ஒரு பயனும் இல்லை, ஆகையால் வயதில் முதிர்ந்தவர்களிடம் எவ்வாறு நடக்கவேண்டும், ஆசிரியர் மற்றும் தன்னுடன் பயிலும் மாணவர்களிடம் எவ்வாறு பழக வேண்டும் என்பன போன்ற பண்பு நலன்களைப் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்குச் சொல்லித்தர வேண்டும்

தன் குழந்தை நன்றாகக் கற்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பெற்றோர்கள், குழந்தைகள் நன்றாக உணவு உண்ணத் தொடங்கும் முன்பாகவே பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பதை இறையன்பு,

“உண்ணத் தொடங்கும் முன் உணவு மூட்டையுடன்

பள்ளி அனுப்பிப் பரவசம் அடையலாமா?”

(தரிசனம், ப.60)

என்னும் வரிகளில் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை உரிய வயது வருவதற்கு முன்பே பள்ளிக்கு அனுப்பி மகிழலாமா? என்கிறார். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் பள்ளி செல்வதற்குரிய வயதை அடைந்துள்ளனரா என்பதை உணர்ந்து தங்கள் குழந்தையைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டும். உரிய வயது வராத குழந்தையைப் பள்ளிக்கு அனுப்புதல் கூடாது. ஏனெனில் வகுப்பில் ஆசிரியர் வினா கேட்கும் போது உரிய வயது வந்த குழந்தை சரியான விடையைச் சொல்லும். உரிய வயது வராத குழந்தைக்குப் பதில் தெரிவதில்லை. இது அக்குழந்தைக்குத் தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது. இதுவும் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியின் மீது ஆர்வம் ஏற்படுவதற்குத் தடையாகவும் அமைகிறது. பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை உரிய வயது வந்தவுடன் பள்ளிக்கு அனுப்புதலே குழந்தைகள் தொடர்ந்து கற்பதற்கு வழியாக அமையும். ஒரு குழந்தையின் வயது அதிகமாகவும், மற்றொரு குழந்தையின் வயது குறைவாகவும் உள்ள வகுப்பறை ஆரோக்கியமான வகுப்பறையாக அமைவதில்லை. மாறாக மாணவர்களுக்குத் தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பாகவே அமைகிறது. எனவே ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உரிய வயது வந்தவுடன் பள்ளிக்கு அனுப்புவதே பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

நகரக் கல்வி

தற்காலத்தில் பெற்றோர்கள் ஆங்கிலவழிக்கல்வி கற்றலே பயன்தரும் என்று கருதி, தங்களது குழந்தைகளை ஆங்கில வழிக்கல்வி கற்க அனுப்புகிறார்கள். நகர்ப்புறங்களில் மக்கள் நெரிசல் அதிகமாக உள்ளதால் பேருந்து நெரிசலில் அகப்பட்டு குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். அப்பள்ளிகளில் நுனி நாக்கில் ஆங்கிலம் பேசும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களையும் ஆங்கிலத்தில் பேச வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இத்தகைய நிலையினை இறையன்பு,

“பெள்ள்ணமி நிலவாய் முழுமையாய்ப் பூரண ஒளியோடு

சீருடை அணிந்து பள்ளிக்குப் புறப்பட்ட என் குழந்தைகள்

பேருந்தில் தொந்திகளுக்கு இடையில் தொடைகளுக்கு நடுவே

முதுகுகளின் இடையே சிக்கித் தவித்து பயணமாகி பள்ளியைச் சென்றடைந்ததும் நுனி நாக்கு ஆங்கில மிஸ்களிடம் அகப்பட்டு அவர்கள் பிரம்படியில் உருட்டு விழியில் மாட்டி விழித்து மறுபடியும் முதுகுகனக்கும் மூட்டைகளுடன் வீட்டுப் பாடச் சுமையையும் சுமந்து.” (பூபாளத்திற்கொரு புல்லாங்குழல், ப.96) என்கிறார். குழந்தைகள் நிறைய புத்தகங்களைச் சுமந்து கொண்டு பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். பள்ளியிலும் ஆசிரியர் குழந்தைக்கு நிறைய வீட்டுப்பாடம் கொடுக்கிறார்கள். இந்நிலையானது குழந்தைகளுக்குக் கல்வியை வற்புறுத்தித் திணிப்பதாக உள்ளது. ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் குழந்தையின் வயதிற்கு ஏற்ப கல்வியளித்தலே குழந்தைகளின் ஆரோக்கியமான கற்றலுக்கு வழிவகுக்கும்.

தற்காலத்தில் குழந்தை வளர்ப்பு என்பது இயல்பாக நடப்பது இல்லை. ஏனெனில் அதற்கு மாறாக பெற்றோர்கள் பல்வேறு சுமைகளைக் குழந்தைகளிடம் சுமத்துகிறார்கள். இச்செயலானது குழந்தையிடம் உள்ள குழந்தைத்தனத்தைத் திருடுவதற்குச் சமம். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளிடம் சுமைகளைத் திணித்தல் கூடாது. அதுமட்டுமின்றி பல் முளைப்பதற்கும் முன்பாகவும், நன்றாக நடக்கத் தெரிவதற்கு முன்பாகவும் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதனை இறையன்பு,

“குழந்தை என்பது நமது எச்சமல்ல

நம்மைத் தாண்டிய உச்சமன்றோ!

நம்மை அவர் மேல் திணிப்பது நன்றோ!

பல் முளைக்கும் முன்பே பாடம் விதைத்து

அறிவு முளைக்க அவஸ்தைப் படலாமா

நடக்க முயலுமுன் நர்சரிப் பள்ளியை

கடக்க வைக்கலாமா.”

(தரிசனம், ப.60)

என்கிறார். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி கற்பதற்குரிய வயது வந்தவுடன் கல்வி கற்க அனுப்ப வேண்டும். மாறாக பல்முளைக்காத மற்றும் நடக்கத் தெரியாத வயதில் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பிற்காலத்தில் கல்வியின் பயனை அறியாது, கல்வியை நன்றாகப் பயிலாது, கல்வியை நகர்த்திச் செல்பவர்களாக உள்ளனர். சில பெற்றோர்கள் எப்போதும் தங்கள் குழந்தைகளிடம் மதிப்பெண்கள் மட்டுமே முக்கியம் என்று சொல்வதை இறையன்பு,

“முன்னேற்ற அட்டையே முக்கிய மென்று

மூச்சுக்கு மூச்சு சொல்லும் பெற்றோர்.”

(தரிசனம், ப.60)

என்கிறார். மதிப்பெண்கள் என்பது ஒரு அளவுகோல் என்பதையும் தேர்வில் நிறைய மதிப்பெண் வாங்குபவர்கள் அனைவரும் நன்றாகக் கற்பவர்கள் என்றும், ஓரளவு மதிப்பெண்ணுடன் தேர்ச்சி பெறுபவர்கள் நன்றாகப் பயில்வதில்லை என்றும் கருதுதல் கூடாது. குழந்தைகள் தாங்கள் கற்பதை நன்றாகப் புரிந்து கற்கிறார்கள் என்பதே முக்கியம். இதனை ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கல்வியை, குழந்தைகள் விருப்பத்துடன் கற்பதற்குப் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் வழிவகுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் குழந்தைகளின் கல்வித் தரத்தை மதிப்பீடு செய்வதால் அவர்களின் மனம் பாதிப்படைகிறது. பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியைத் திணிக்காது இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருப்பின் அவர்களாகவே பள்ளிக்குச் செல்வர், அங்குள்ள ஆசிரியர்களிடம் பண்பாகப் பழகுவர், புத்தகங்களைப் பார்க்கும்போது இயல்பாகவே மகிழ்ச்சியும் அடைவர். இதனை இறையன்பு,

“பள்ளியும் வீடும் பிள்ளைகள் தம்மை

பிணையக் கைதியாய் ஆக்க வேண்டாம்.

ஒவ்வொரு நொடியும் எடையை அளந்து

உயிரை உருக்கும் செயலை மறந்தால்

பள்ளி செல்வது மகிழ்வாய் மாறும்

ஆசான் எல்லாம் நேசன் ஆவார்;

புத்தக மூட்டை பூரிப்பு அளிக்கும்.

(தரிசனம், ப.64)

என்கிறார். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு மிரட்டி அனுப்பும் மனநிலையை மாற்றி அன்பாய் அனுப்பும் செயலை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு அனுப்பும்போது குழந்தைகள்; மகிழ்ச்சியுடன் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். இது அவர்களுக்குக் கற்றலில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இத்தகைய நிலையினை இறையன்பு,

“மிரட்டி அனுப்பும் நிலையை மாற்றி

விரட்டி அனுப்பும் மனநிலை மாற்றி

அன்பாய் அனுப்பும் சூழலை வளர்த்தால்

பாடசாலை ஆகுமே பூஞ்சோலை.”

(தரிசனம், ப.64)

என்னும் வரிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி கற்பதற்கு ஊக்குவிப்பவராக இருக்க வேண்டுமே தவிர, மாறாக அவர்களிடம் கல்வியைத் திணிப்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது. அவர்களின் கல்வியில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாது

அவர்களுடைய மனநிலை, ஆரோக்கியம் போன்றவற்றிலும் கவனம் செலுத்தி. உரிய வயது வந்தவுடன் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

பள்ளிக்குச் சென்று வரும் குழந்தைகள் ஓய்வு நேரங்களில் தங்கள் குடும்பத்தின் நிலையினை நன்கு உணர்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். பெற்றோர்கள் குழந்தை கேட்கிறது என்பதற்காக அனைத்தையும் வாங்கித் தருதல் கூடாது. தங்கள் குழந்தைகள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் எனக் கருதி தங்களது குடும்பச் சூழலைச் சொல்லாது இருத்தல் என்பது தவறு. தங்களின் குடும்பச் சூழலை அவர்களது மனதில் பதியும்வண்ணம் சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதால் அவர்கள் தனது குடும்பச் சூழலை உணர்ந்து கல்வியை நன்கு கற்பர். ஆதனை, 'கைமுறுக்கு காரி' என்னும் கதையின் பொன்னம்மா என்பவள் முறுக்குத் தொழில் செய்கிறாள். அவளுக்கு அவளது குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் சென்று வந்து உதவி செய்வார்கள் என்பதை "பொன்னம்மாவின் பெண்கள் அருகில் இருக்கும் மாதா கோயில் பள்ளியில் தான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாக்கெட் பண்ணுவதற்கும் ஒத்தாசை செய்வார்கள்." (அழகோ அழகு, ப.20) என்கிறார். ஓய்வு நேரத்தைப் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும், குடும்பத்தின் சூழலை ஒவ்வொரு குழந்தையும் உணர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் பெற்றோர்கள் குழந்தைகள் வீட்டில் படிப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். பள்ளிக்குச் சென்று வந்து குழந்தை மாலை வேளையில் வீட்டுப்பாடம் செய்வதற்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஊக்கமளிப்பதே கல்வியில் குழந்தைகள் கவனம் செலுத்த வழி. அவற்றுடன் நேர்மையையும், தூய்மையையும் அவர்களின் பொறுப்புகளையும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

பெற்றோர்களின் எண்ணம், சொல், செயல், பழக்க வழக்கம், கலாச்சாரம் போன்றவை குழந்தைகளின் நடத்தையிலும் பிரதிபலிக்கிறது. அதனை உணர்ந்து பெற்றோர்கள் தனது நடவடிக்கைகளை நல்வழியில் அமைத்தல் வேண்டும். அச்செயல்பாடுகளே தங்கள் குழந்தைகள் நல்வழியில் கொண்டு செல்வதற்கான பாதையாக அமையும். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் பிற குழந்தைகளுடன் ஒப்பிடுதல் கூடாது. அவ்வாறு ஒப்பிடுவது கல்வியில் குழந்தைகளின் ஆர்வத்தைக் குறைக்கிறது. குழந்தை குறைந்த மதிப்பெண் வாங்குகிறது எனில் அடுத்த தேர்வில் அதிக மதிப்பெண் வாங்குவதற்குண்டான வழிமுறைகளைச் சொல்லித்தர வேண்டும். அதுவே கல்வியின் மீது அவர்களுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும். பெற்றோர் தங்களின் குடும்பச் சூழலை குழந்தைகளின் மனத்தில் பதியும் வண்ணம் சொல்ல வேண்டும். அது அவர்களின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை அறிய முடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. வெ.இறையன்பு – தரிசனம், விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர் - 641001. முதல்

பதிப்பு 2018.

2. வெ.இறையன்பு - வைகை மீன்கள், விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர் - 641001. முதல் பதிப்பு 2020
3. வெ.இறையன்பு - அழகோ அழகு, நியூ செஞ்சுரி புக் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600098. ஏழாம் பதிப்பு 2019.
4. வெ.இறையன்பு - பூபாளத்திற்கொரு புல்லாங்குழல், நியூ செஞ்சுரி புக் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை -600098. ஏழாம் பதிப்பு2016.
5. மாணிக்கவாசகன், ஞா. (உ.ஆ) - சீவக சிந்தாமணி, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை -600001. முதல் பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 1988.

Reference

1. Ve.Irayanpu – Darshanam, Vijaya Publishing House, Coimbatore - 641001. First Edition 2018.
2. Ve.Irayanpu – Vaigai Meenal, Vijaya Publishing House, Coimbatore - 641001. First Edition 2020
3. Ve.Irayanpu – Alako Aagu, New Century; Suri Book (P) Lit., Ambattur, Chennai - 600098. Seventh Edition 2019.
4. Ve.Irayanpu - A Flute for Bhubala, New Cent;Suri Book (P) Lit, Ampathur, Chennai -600098. Seventh Edition 2016.
5. Manikkavasagan, Jn. (UA) - Sivaka Chintamani, Manivasakar Publishing House, Chennai -600001. First Edition, August 1988.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

விக்னேஷ்குமார்.பா, “வெ. இறையன்பு படைப்புகளில் காணலாகும் சமகாலப் பெற்றோர்கள் குறித்தானச் சிந்தனைகள் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 6, இதழ் 1, சனவரி 2026, பக். 25-33

Cite this Article in English

Vignesh Kumar.P, “Reflections on Contemporary Parent's found in the Works of V. Iraianbu” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.6 Issue 1, January 2026, pp. 25-33